

Motivele și principalele argumente

Comisia susține că măsurile privind stabilirea sancțiunilor aplicabile în caz de încălcare a articolelor 4 și 7 din Regulamentul nr. 511/2014 nu au fost încă adoptate de Republica Italiană, iar aceasta în pofida faptului că, pe de o parte, măsurile menționate trebuiau adoptate în ordinea juridică a statelor membre începând de la 11 iunie 2014 și că, pe de altă parte, ca urmare a acestora, statele membre trebuiau de asemenea să „ia toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea” lor, astfel cum menționează ultima parte a articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 511/2014.

În plus, încălcarea articolului 11 din regulamentul respectiv ține și de faptul că Republica Italiană nu a notificat măsurile referitoare la sancțiuni. În această privință, potrivit articolului 11 ultimul paragraf din Regulamentul nr. 511/2014, Republica Italiană era obligată să notifice Comisiei normele „menționate la alineatul (1)” al acestei dispoziții și anume „normele privind sancțiunile care se aplică în cazul încălcării articolelor 4 și 7”, înainte de 11 iunie 2015.

(¹) JO 2014, L 150, p. 59.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 3 iunie 2020 – AAS „BTA Baltic Insurance Company”/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-230/20)

(2020/C 255/17)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (Senāts)

Părțile din procedura principală

Recurentă: AAS „BTA Baltic Insurance Company”

Intimată: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebările preliminare

- 1) Garantul prevăzut la articolul 195 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (¹), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000 (²), poate fi calificat drept debitor în sensul articolului 221 alineatul (3) [din același regulament] și, prin urmare, acestuia i se aplică termenul prevăzut la articolul 221 alineatul (3) menționat?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, garantul poate fi considerat, în temeiul articolului 232 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat, ca fiind persoana împotriva căreia este îndreptată executarea deciziei sau executarea silită a datoriei ori persoana vizată de executare și, prin urmare, acestuia i se aplică normele statului membru în materia executării, inclusiv cele referitoare la termene?
- 3) În cazul în care, în conformitate cu normele de drept al Uniunii, garantul nu poate fi calificat nici debitor în sensul articolului 221 alineatul (3) din regulamentul menționat, nici persoană împotriva căreia este îndreptată executarea deciziei sau persoană vizată de executare, acestuia i se poate aplica cerința unui termen de prescripție rezonabil, care rezultă din principiul securității juridice?

(¹) JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

(²) Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO 2000, L 311, p. 17, Ediție specială, 02/vol. 13, p. 12).